

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 28. de amicorum delectu

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

*Quomodo
si facienda
monitio.
Gal. 6.
2. Tim. 2.
Ambr. lib. 8.
in Lucam.*

Tertia. Correctio fiat non de re incertâ vel levi, vel intempestivè, dum perturbatus est animus errantis: modusque sit lenis, juxta Apostolum. Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, instruite ejusmodi in spiritu lenitatis. Servum enim Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse; & verè, ut Ambrosius, Plus profuit amica correctio, quàm accusatio turbulenta. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

- Psal. 6. **D**omine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.
- Psal. 38. Propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus.
- Prov. 3. Quem diligis, Domine, corripis, & quasi pater in filio complacet tibi: fac de me secundum divinum beneplacitum tuum.
- Psal. 40. Corripe me, Domine in misericordia tua: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

CAPVT XXVIII.

Meditatio de amicorum delectu.

*Amicitia
effectus.
super
Matth.*

Inter externa pietatis præsidia est amicitia: bonus enim sic malo connectitur, ut Chrysoft. ait, ut aut pares reddantur, aut citò ab invicem separentur. Amicitia enim pares aut quærunt, aut faciunt, & sicut multa bona habet communis vita sanctorum, sic plurima mala societas malorum.

Compositio loci, erit se constituere in Dei præsentia. **O**ratio, ut supra.

*Ambr. de
am. c. 7.*

Ecc. 6.

Punctum I. Considera quid sit amicitia. Est verò, ut Cicero loquitur, divinarum humanarumque rerum summâ cum benevolentia consensio. Duplex illa est, falsa & vera. vera autem hæc est & Christi glutino, copulata, quam non utilitas rei familiaris, non corporis præsentia tantum, subdola & palpans adulatio, sed Dei timor & divinarum Scripturarum conciliant studia, ut Ambrosius. Hinc collige qualis tua amicitia sit. 2. Considera quorsum amicitiam Deus instituerit; & donum illud largiatur (qui timet enim Deum, habebit am-)

amicitiam bonam, uti Sapiens) nempe ut cum viatores & peregrini simus super terram tendamusque in calum patriam nostram via difficili ac periculosâ, latronibus obstita, Comites & via bonos socios, id est amicos nobis esse voluit. Considera 3. Quales vitandi & fugiendi: primò vitandi improbi, hi enim cum hoste tuo, id est dæmone conspirant: hi mellito sermone venenû tibi instillant, in præcipitia ducunt, dum hostis premit. Et verò tunc eum putas tibi amicum qui Deo sit inimicus, cui tot nominibus obstringitur? tunc eum tibi, qui nec sibi? qui enim facit iniquitatem, odit animam suam, & omne bonum Deum suum. Hoc ergo pacto quem amicum velis explora. Et certò scias sperare eum tibi fore amicum, qui Patri & Deo & Redemptori suo infidelis est, meram esse insaniam. Cogita verò quam turpe tibi sit, jam coram Deo & curiâ ejus cum perduelli & infami consuetudinem & amicitiam habere, quamque horridum id futurum in iudicio, & amicos Regis Dei tui jam tibi concilia. *Aspira, ut sup. pag 8. Hæcine firmâ, &c. ibid.*

PUNCTVM II. Hæc quidem in genere dicta sunt: nunc considera quos maximè vitare debeas Davidis monito dicentis: Oculi mei ad fideles terræ: superbo oculo & insatiabili corde cum hoc non edebam, detrahentem secretò proximo hunc persequebar. primo igitur superbum vita; inter superbos enim semper jurgia, quæ ergò amicitia? 2. hominem avarum, & sui valde amantem. Hic enim erit amicus secundum tempus & non permanebit in die tribulationis. Orientem solem tales spectant, de quibus Sapiens: O præsumptio nequissima, unde creata es cooperire aridam malitiâ & dolositate illius? 3. Cave à detractore, imò eum persequare cum Davide, de quo scriptum: si mordeat serpens in silentio, nihil eo minus habet, qui occultè detrahit; talis enim detractor, ut serpens repit per terram, & eam comedit, estque velut sanguisuga, & canis macelli, rictu, sanguine, id est peccato proximi fœdato. Et quæ cõmu-

nica-

Cur aman-
tia à Deo
instaurata.

Mali num-
quam verè
amici.
Psalms. 10.

Psal 100:
Qui maxi-
me vitandi
nempe super-
bis & sui
amans.
Prov. 13.
Eccle. 6.
Eccle. 17.
Detractor
fugiendus.
Eccles. 10.

*Eccli. 13.**Deut. 12.**Detrahtoris
malitia.**Prov. 30.**Detrahtor
nulli fidus.**Eccli. 28.**Eccli. 28.**Eccli. 20.**Detrahtor
vix corri-
gitur.**2. Reg. 1.**Quales a-
mori deli-
gendi.**Psalm. 17.**Seneca.*

nicatio sancti hominis ad canē? unde monetur; cave ne sanguinem comedas, vel quod idem, carnes proximi. Ideo quidam sanctus agebat: Melius est comedere carnes & vinū bibere, quā detrahere. Persequere ergo detractorem, cujus dentes arma & sagittæ, & gladius in labiis ejus, & venenum aspidum sub iisdem: hi enim sunt de quibus Sapiens: Est generatio quæ pro dēibus gladios habet, quibus auditores percutit, & se & proximū. Ne permittes ut alienas sordes in cor tuū ingerat, & aures, sic de te certò cras loquitur, ut jã de proximo tuo & festucam in oculo tuo videbit ut trabē, & te judicabit. Dic, quæso, putas plus amicitia tua tribuet, & fidelior erit tibi quā Deo, & ejus legi quæ ita charitatem præcipit, & susurrone & bilinguem maledictum appellat? Si ille arbitretur se tibi gratificari, simile te sibi æstimat, & velut porcum qui volutari velis in sordibus. sepi ergo aures tuas spinis, & noli audire linguam nequam; scriptum est, Non maledices sardo, nec coram cæco pones offendiculum: ille enim se excusare nequit adversus hunc testem iniquū. Neq; ab hoc speres correctionem; homo enim assuetus verbis improprii omnibus diebus vitæ suæ non erudietur. vide ut David Amalechitem, & eos qui Isboet occiderant, peremit, illi dicens: Quare non timuisti, mittere manū tuam ut occideres Christū Domini? Idem dicito detractori, & similem crede Ozæ percusso & arcam tangenti si superioribus detrahat.

Hæcine vera, &c. ut supra pag. 7.

PUNCTVM III. Nunc considera quales tibi diligendi sint, & ad hoc simul attēde qualis sis, quibusq; obnoxius vitis & qualis esse velis, cum bono enim bonus eris, serpuntque, ut ait Seneca, vitia, & in proximis quemque trāsiliunt, & contactu nocēt: convictor enim delicatus paulatim emollit, & enervat. Necessè est aut imiteris, aut oderis. Igitur optimum quemque delige, vel potius cum quisque suos habeat nævos, quàm minimè inquinatos. Ratio manifesta est, amicitia enim nos alteri cō-
jungit.

jungit, uti & familiaritas, imò facit idem velle & nolle. (ca enim amicitia sola est) atq; ad eò anima quæ amat, magis in eo est quem amat, quàm ubi animat. An ergò mirum sit talem esse quemque, quales ii cū quibus versatur? Vnde veteri proverbio. Pares cū paribus ferè sociantur. Vti enim similitudo morum amicitiam parit, ita vicissim morum similitudinem amicitia facit, & ad hoc attende, quæ vitia in animo, imò etiam corpore habeas, ne consuetudine ejus qui eodè malo laborat, tuū augeatur, & si diligenter observes, iisdem aspersos videbis, quibuscum aut consuetudinem habuisti, aut etiamnum habes. Statue proinde si bonus esse velis, bonos amicos & familiares eligere; nihil enim stultius, ait Cicero, quàm equum, famulos, domum, optima, parare, & non amicos à quibus salus nostra pendet universa, ideoq; idè Cicero toto prope libro disputat amicitia, non nisi inter bonos esse posse, nec amicum alterum ab altero nisi honestum petere debere, virtutū enim amicitia adjutrix data est, non viriorum comes: ut quoniam solitaria non posset virtus ad ea quæ summa sunt, pervenire, cōvineta & sociata cum altera perveniret. Quare cū amicitia hoc spectet unum, ut amici auxilio ad virtutem perveniamus, illius in delectu amicorum primum est habenda ratio, considerandi mores, quid ex hoc, quid ex illo virtutis discere, quod tibi maximè usui sit, quid sapientiæ possis *Hæcine vera, &c.* ut sup. pag. 7.

PUNCTVM IV. Considera quā suave sit amicitia bonū quàm dulce ejus solatium, idcirco hortatur Ambr. dicens: habeas amicū cui pectus aperiās, cui arcana communices, cui secreta tui pectoris committas, ut colloces tibi fidèle virū, qui in prosperis gratuletur, tibi in tribulibus compatiatur, in persecutionibus adhortetur. Secūdo cōsidera nihil potētius esse amore, itaq; etsi amicitia utilitatē nō spectet, nihilominus utilissimā esse cū omnia bona cōmunia facit, & perpetuā & jucundā eorum possessionem, usum, ac fructū. Itaq; si desideras alienis bonis

*Amicitia
est ob vir-
tutem.
Cicero.*

*Ambr. li. 3.
Offic.
Solatium ex
amicitia
magnum.*

*Amicitia
utilitas.*

bonis

bonis frui, si optas favorem, stude omnes amore praevenire, ac devincere concertatione benevolentiae, nullo enim nummo commodius amorem emeris, atque amore. Eum si obrinueris, & eorum hominis possederis, quid erit amici tui, quod tuum etiam non erit? at tamen amicitiae ac benevolentiae stude, non tua quaerendo, sed ut proximo tuo placeas in bonum, ut cum eo propter Deum conjunctus sis, & certo possidebis illum. O quanta industria charitatis! quam utilis mortalibus, quam grata, quam jucunda, quam Deo accepta! Tertio considera, hinc sequi omnium jacturam esse libenti animo faciendam, ut charitas conservetur, quia si illius integritas servatur, omnia salva sunt apud Deum & homines. Quarto considera, quanta insania eorum, qui per similitudinem verbo uno, repulsam unam amicitias violant; se ipsos enim ob hoc privant maximo humani generis bono, quod certe naturae instituto omnes vehementer desiderant, id est, amari etiam ab hoste. Et verò qui se ulcisci cupit, si spectes finem, quid aliud petit quam amari! injuriam illatam non esse? id est, amatum perpetuo amicum etiam fuisse, vel amicitiam reparatam? scilicet, per amorem. Nam dona, officia, obsequia delata, si animus ejus qui praestat sit adversus, officium, non placant. Illud verò attende nullo amore imperio aut vi extorqueri, nullo etiam precio, nullam arte comparari, quam benevolentiam, & amore. Monstrabo tibi, ait Seneca, amatorum sine medicamento, sine herba, sine ullius veneficae carmine; si vis amari, ama. Huc omnia à Deo & natura directa, ab hominibus ordinata, ut res, vici, familiae, leges. Itaque statue inviolatam in omnibus servare, cum omnibus quoad fieri potest pacem habere, nemini dare ullam offensionem, insuper omnes devincere propter Deum, serioque vias ac modos accommodos ad hoc invenire, omniaque praeter amicitiam vilia habere. Amico enim fideli nulla est comparatio, & non est digna comparatio aut atque argenti contra bonitatem fidei illius. Nam frater qui

*Amicitia
omnibus
praeposenda.*

*Amicitia
amore ac-
quiritur.*

Seneca.

1. Cor. 6.

Eccli 6.

Prov. 8.

qui adjuvatur à fratre, quasi civitas firma. Væ autem soli, quia cum ceciderit, non habebit sublevantem se. Amicus verò fidelis protectio fortis; qui autem invenit illum, invenit thesaurum. Et rursus: Amicus fidelis medicamentum vitæ & immortalitatis: qui metuunt Dominum invenient eum. Fatuo autem, ut ait scriptura, non erit amicus, & non erit gratia in bonis illius: qui enim edunt panem illius, falsæ linguæ sunt; quoties & quantum iridebunt eum? Nemo enim potest, ait Augustinus, veraciter amicus esse hominis. nisi fuerit ipsius primitus veritatis; quòd si gratis non fiat, nullo fieri pacto potest. *Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ fide, &c. ibid.*

PUNCTVM V. Considera suavissima illa verba bonitatis infinitæ loquentis ad cor tuum: Iam non dicam vos servos, vos autem dixi amicos, quia omnia quæ accepi à Patre meo, nota feci vobis. Pro hoc ergò, & ejus amicitia zela in te & proximo tuo. Eructavit ille tibi abscondita à constitutione mundi, sapientiam, inquam, suam communicavit nobis, de quâ Sapiens: Infinitus est thesaurus hominibus nempe sapientia, quâ qui usi sunt, participes facti sunt amicitia Dei propter disciplinae dona commendati. Vide igitur, quomodo hunc amicum præ omnibus conservare debeas, & cave obsecro, amicus esse hujus sæculi: amicitia enim hujus mundi inimica est Deo. Cave ullius hominis gratiâ Deum offendere, legem aut regulam prætergredi, & illius benevolentiam perdere. Ille enim solus verè amicus & medicamentum animæ, & immortalitatis: amicitia autem hæc inter omnem animam piam & IESVM, conciliatur, at maximè religiosam, hæc enim cum eo communia habet omnia, hujus cum eo conversatio in cælis est, cum jam sit facta civis sanctorum, & inter domesticos Dei annumerata. Angelum item custodem fidelissimum, aliosque patronos sincerissimâ charitate prosequere, & imprimis beatissimam matrem, quæ non

E e dedi-

*Eccles. 4.
Quante sit
amicus sit-
ceres.
Eccli 6.*

Ioan. 15.

Sap. 7.

*Amicitia
Christi qua
renda præ
omnibus.*

Iac. 4.

*Amicitia
sæculi mala.*

dedignatur nos amicitia suâ, quando filius ejus amore nostri dignatus est mori.

Exercitium pro amicitia fidei, & verâ consequendâ.

Ioan. 13.

Dixisti, Domine, quòd in hoc cognoscent omnes discipulos tuos, si dilectionem habuerint ad invicem. Habeone illam?

Ioan. 3.

Estne ullus, quem aversor, & non diligo in te corde sincero? Absit, absit, ut oderim quemquam, & non vivam tibi, qui enim non diligit manet in morte, & qui fratrem suum odit, in eo charitas tua non est, sed odit te, quod abominor, & detestor, & ejuro. Veniat mihi mors, ò vita mea Iesu, veniat potius quàm non diligam te in te, & in omnibus, cum sis mihi omnia in omnibus. Amicitia, ò amor, diligo te omne bonum. Quæro te salus mea, & placere volo tibi, & gratus offerre tibi sacrificium hodie laudum & cordis, & mentis meæ, & reddere tibi altissimo vota meæ. Audi Domine de profundis clamantem ad te, & exaudi vocem meam, &

Marc. 12.

fac ut diligam te; diligere enim te, & proximum majus est omnibus holocaustibus & sacrificiis. Nihil utilius homini, nihil gratius tibi, quàm si simus in charitate radicati, & fundati, ut possimus comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum, utque tibi servire possimus humero uno; omnis enim amicitia nostra ad hoc dirigi debet, ut serviamus & placeamus tibi, & amici tui simus. Si quis aliud à me poscat, anathema mihi est: tuus enim sum ego, & justificationes tuas quæsi, & quæro, quæro ex nunc in toto corde meo.

Magna certè foret, & ter maxima dementia, amicum fieri hominis & mundi hujus, & inimicum tuum constitui, quid enim tribuere, aut veri solatij, aut subsidij potest quispiam, nisi tu dederis ei? Ideoq; justo tuo judicio, Deus meus, fieri videmus, ut quos charitas non conjungit, sed vanitas; non tui amor, sed mundi; perseverare in amicitia nequeant; immò nullos magis experiantur adversarios, quàm illos, quos non propter te dilexerunt: ut omnino attendere oporteat eos admonitum illud Prophetæ tui, Vnusquisque se à proximo suo custodiat, & in omni fratre

Rem. 9.

fratre suo non habeat fiduciam; quia omnis frater supplantans
 supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet, & vir fra- Applicatio
 trem suum deridebit, & veritatem non loquetur. Sed, tu Domi- ad Cōmu-
 ne, fidelis es, & amicus in tempore obductionis, & quamvis videas nionem.
 hoc imperfectum meum. N. me tamen amas, & visitas me, & pa-
 nis Angelorum dignaris fieri cibus viatorum. Viator enim sum,
 & peregrinus & advena, sicut omnes patres mei. Quando ve- Psalm. 41.
 niam & apparebo ante faciem tuam? fuerunt mihi lacrymæ meæ
 panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus?
 Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, quoniam
 transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei,
 & tu habitabis in medio mei. Verum exclamat illa: Filii ma- Cant. ii
 tris meæ pugnaverunt contra me. monet alter: noli credere ami-
 co, noli confidere in duce, Dum ergo transeo, dum propero ad te
 hodie, concede mihi, Deus meus, in viâ hæc, ut tales peregrina-
 tionis socios acquiram, qui non retardent iter meum ad te; sed
 qui, si cecidero, fulcire me possint; si ager fuero, recreare. Amicus Eccles. 4.
 enim fidelis medicamentum vitæ & immortalitatis; & qui me- Eccles. 6.
 tuent te, Domine, invenient illum. Da mihi ut inveniam, ut
 inventum servare possim, omnibus placere in bonum, omnes be-
 nevolentia sic conjungere mihi, ut unum simus tecum, sit nobis
 cor unum, & anima una, & spiritus unus, quò idem sentiamus,
 dicamus, idem velimus. velle enim & nolle idem, amicitia est: Rom. 12.
 id autem erit, si nihil velimus, nisi ut fiat sancta voluntas tua,
 beneplacens & perfecta, & amici optemus fieri tui, in quo uno
 omnia habentes, ad aliud suspirare poterimus, aliud amare? Psalm. 72.
 quid enim nobis est in celo, & à te quid velle possumus super ter-
 ram? O Iesu, ô Iesu, tu spes, tu solatium, tu refugium, amicus
 meus in aeternum & omnia, Amen.

Praxis in amicis deligendis.

Prima. Serio circumspicere qui in amicos tibi deligendi sint,
 ac primo quidem, ut dixi, probi sint oportet. Secundo, firmi
 ac stabiles; vitiosi autem ejusmodi nunquam esse possunt; stul- Probi amici
 tus enim, & peccator, ut luna mutantur. Sustine itaque ait Ci- eligendi.
 cero, consilio cursum benevolentia, & amicos tenta, priusquàm Eccles. 27.
 in amicitiam recipias perfectam. Si possides amicum, ait Sa- Cicero
 piens,

Ec 2

piens,

Eccli. 6.

piens, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. Tertio, eligendi fideles: cum illis enim uti nobis loquendum, ita & agendum sapientes censent. Mulierosi igitur, & ebriosi, & detractores idonei non sunt: horum enim multiplex ingenium, & tortuosum fidum esse non solet. Quarto, eligendi qui utilitatis suae causâ amicitiam non ambiunt, sed honestatis: illi enim instabiles fortunam sequentur, quæ si fuerit, multi numerantur. Quinto, eligendi humiles, non fastuosi, non detractores, nam inter superbos semper jurgia & æmulatio: maledicus verò, & gravis aliorum censor, præterquam quòd manifestè arrogantiam fateatur, mordebit te ut coluber in occulto. Quid enim?

*Detractor
nunquam
amicus.*

illum qui pro proximo debet animam ponere, & multis plurimum debet, ac nihilominus detrahit, eosque contemnit: tu eum fidum putabis? Canis macello assuetus, ubi occasio datur, ad ingenium redit, nec parcat heri sui carnibus; nec maledicus & susurro amico suo. Ad quòd appositè Bernardus: Ego, inquit, in hoc sensu puto appositum. Recti diligunt te. Nec absurde, ut æstimo, cum ubiq; pœnè in choro adolescentularum tales inveniã, quæ acta sponsæ curiosè observent, derogandi non imitandi causâ; torquentur in bonis seniorum suorum, malis pascuntur. Videas ambulare seorsum, convenire sibi & sedere pariter, moxque laxare procaces linguas in detestandum susurrium. Una uni conjungitur, nec spiraculum incedit in eis: tanta est libido detrahendi, audiendive detrahentem. Ineunt familiaritatem ad maledicendum, concordem ad discordiam: conciliant inter se inimicissimas amicitias, & pari consentaneâ malignitatis affectu celebratur odiosa collatio. Haud secus egere quondam Herodes & Pilatus, de quibus narrat Evangelium, quia facti sunt amici in illâ die, hoc est, in die Dominicæ passionis. Convenientibus sic in unum non est Dominicam cenam manducare, sed magis propinare & bibere calicem dæmoniorum; dum importantibus linguis alienæ perditionis virus, aliorum aures intrantem mortem libenter excipiunt. Sic quippe, juxta Prophetam, intrat mors per fenestras nostras, cum prurientes auribus & oribus, lethale poculum detractionis invicem nobis ministrare contendimus. Non veniat anima mea in concilio detrahentium, quoniam Deus odit eos, dicente Apostolo, Detractores Deo odibiles.

*Bern. serm.
24. in Cant.**Detractoris
imago.**Rem. 1.**Dissuenda
quandæque
amicitia.*

Secunda. Observa, quòd si jam aliquos habeas amicos non bonos, dissuendam potius, quàm discindendam amicitiam. ad omnes quidem benevolos semper esse licet, & convenit; sed in familiaritatem, & crebrum colloquium, non nisi bonos admittere. qui secus facit, nec animæ suæ consulit, nec famæ, cū quæque talis meritò habeatur, quales ii quorum consuetudine dele-

statur.

atur. Qui timet Deum, ait Sapiens, æquè habebit amicitiam bonam: quoniam secundùm illum erit amicus illius. Adverte tamen, vitia ac defectus; sine quibus nemo vivit, esse dissimulandos. Amici, dicitur, vitia noveris, non oderis. Et quæ viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio, ne postea emendare non possis, cum dehonestaveris amicum tuum. à suspitione maximè cave; illa enim amicitia venenum est.

Tertia. Adverte etiam, amicitiam exigere, ut proximi quis bona, quibus potest & licet modis, promoveat; proinde seriò stude illius commodis ac profectui. Deinde verbis dulcedinem præfer. Verbum enim dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos. Et sicut mittens lapidem in volatilia, deiecit illa: sic & qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam. Ad amicum etsi produxeris gladium; non desperes: est enim regressus. Ad amicum, si aperueris os triste, ne timeas: est enim concordatio, excepto convitio & improprio, & superbiâ, & mysterij revelatione, & plagâ dolosâ; in his omnibus effugiet amicus. Quis infert plagam dolosam, nisi qui denudat arcana, & amici fidem perdit? & non inveniet amicum ad animum suum. Denudare amici mysteria, desperatio est animæ infelicis. Audisti ergo verbum adversus proximum tuum? commotiatur in te, fidens quoniam non te dirumpet. Præterea corripe amicum, ne fortè non intelligat te, & dicat, Non feci; aut si fecerit, ne iterum addat facere. Postremò, in angustijs eum ne deseras, sed fidem posside cum amico in paupertate illius, ut in bonis illius lateatis. In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, ut in hæreditate illius coheres sis. Multi colunt personam potentis, & est amicus secundùm tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. tu autem ne derelinquas amicum antiquum; novus enim non erit similis illi. *Dignatus es, &c. ut sup. p. 10.*

Eccli. 6.

Vitia amici
dissimulan-
da.

Prov. 26.

Officia
amici.

Eccli. 6.

Eccli. 22.

Quæ vitia
in amicitia
cavenda.

Eccli. 22.

Eccli. 19.

Secretum
servandum.

Eccli. 22.

Prov. 19.

Eccli. 6.

Eccli. 9.

IACVLATORIÆ.

Eripe me Domine ab homine malo, & ab iniquo & doloso eripe me. Psal. 139.

Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris sanguinum salva me. Psalm. 58.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, & ab insurgentibus in me, libera me. Ibid.

Non adhasit mihi cor pravum, declinantem à me malignum non cognoscebam. Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequabar superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam. Psal. 100.